

NOORD-BRABANDER.

Zaterdag 16 Mei.

DICERE VERUM QUID VETAT?

Horatius.

KERKELIJKE STAAT.

ROME, 27. April.

De naar *Buenos-Ayres* bestemde missie zal niet derwaarts, maar naar *Europisch-Turkye* heengaan, te weten twaalf Priesters, allen uit de Spaansche provincien. — Zijne Heiligheid vraagt ook zendelingen voor *Mesopotamië*, die wel niet achterwege zullen blijven. — Tot Prefect der Propaganda is benoemd de Eerw. Pater *José de Burgos*, Missionaris uit de Provincie van *Andalusie*.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 12. Mei.

Berigten uit *Berlijn* van den 5. Mei melden het volgende: Den afgelopen nacht is er een koerier van *Colberg* aangekomen, met tijding, dat de Aartsbisschop *Monseigneur von Dunin* ernstig ziek ligt. Verscheiden aanzienlijke Polen hebben van wege den Aartsbisschop brieven van uitnodiging ontvangen, teneinde zich zoodra mogelijk naar *Colberg* te begeven, uithoofde de Aartsbisschop berig was, hen te zien; velen hebben er zich dan ook onmiddellijk heen begeven. — Het moet eene beroerte zijn, waaraan *Monseigneur von Dunin* lijdende is.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12. Mei.

Er zijn op de *Tuileries* dépêches van den Hertog van *Orleans* aangekomen, waarin, die Prins, naar men zegt, zich hoogelijk beklagt over het gedrag van den *Maarschalk Valeë* te zijnen opzigt, en er op aandringt, dat hij ten spoedigste vervangen worde.

Te *Chercell*, waar men overvloedig van leefstogt en kriegsbehoefte voorzien is, wachtte men alleen naar den Hertog van *Orleans*, om een groot aantal Arabieren, die deze sterkte genaderd waren, vandaar te verdrijven.

— Heden zijn de beraadslagingen der Kamer over de Wet op de Suiker voortgezet. — Ten 3 ure evenwel werd de aandacht der vertegenwoordiging eensklaps op een geheel ander onderwerp overgebracht, toen de Minister van *Binnenlandsche zaken* de *Tribune* besteeg, om aan de Kamer een voorstel van Wet te doen, ten doel hebbende het overbrengen van *Napoleons* gebeente naar *Frankrijk*. De hoogste geestdrift uitte zich bij de lezing van het voorstel; hoe verschillend ook van gevoelens, zijn, in dit geval, al de gedeputeerden na het aflezen van dit stuk, naar de Ministersplaats gegaan, om hunne tevredenheid over deze zaak luide aan den dag te leggen. Ziehier hoe het voorstel gedaan is: — » De Koning heeft *Z. K. H. den Prins de Joinville* gelast, zich naar *St. Helena* te begeven, en de overblijfsels van *Keizer Napoleon* van daar meê te brengen, teneinde in *Frankrijk* voor goed zijne grafstede te hebben. De fregat, met dit kostbaar overblijfsel belast, zal tot aan den mond van de *Seine* komen; van daar zal een ander vaartuig des Keizers asch naar *Parijs* overbrengen, waar zij in de *Invaliden* zal worden geplaatst. Dit zal met gepaste plegtigheid geschieden. *Napoleon* was de wettige Souverein van dit land; hij moet bij zijne wederkomst dus ook nog heerschen en bevelen. Zijn degen zal worden geplaatst op het monument, dat hem zal worden opgericht in deze roemrijke en plegtig-stille plaats van rust voor zijne oude wapenbroeders: zijn gebeente vordert een statig, ernstig Gedenkstuk, in eerbiedwekkende schaduw en afzondering. — De Wet, welke wij u voorstellen, vraagt een miljoen voor het overbrengen, voor de daarbij noodige staatsie, en voor de oprigting van het Grafgesticht. — De Wet wordt nu gelezen. — De Heer *Hernoux* betreedt het spreekgestoelte, en stelt voor, om het gevraagde krediet met geestdrift toe te stemmen. — De President der Kamer geeft zijne goedkeuring in deze ondubbelzinnig te kennen, maar acht zich verplicht, de vergadering te herinneren, dat geen voorstel van Wet ooit anders dan 24 uren na de voordragt kan gestemd worden. — De gedeputeerden gaan uit een, en de Vergadering wordt voor een kwartier ners geschorst.

Voornamelijk aan den ijver van den Heer *Guizot*, Ambassadeur van *Frankrijk* te *Londen*, is deze merkwaardige beslissing toe te schrijven in eene zaak, waarbij het *Engelsche* kabinet steeds zooveel weerstrevige hartstogt aan den dag had gelegd, en waaraan, zoo men verneemt, thans zoo bereidwillig is toegegeven. — Groot sch is voorzeker het denkbeeld, om 'sKeizers asch ter ruste te plaatsen in de schaduw van zooveel door hem tot *Frankrijks* roem veroverde vanen, te midden van zoovele helden; hij, *Frankrijks* grootste krijgsman, ontbrak nog aan den luister van den grooten Oorlogstempel, het krijgspantheon der *Fransche* Natie. — Deze schitterende daad zal, voorzeker, het ministerie van den 1. Maart vereeuwigen, en nieuwen glans bijzetten aan de in alle opzichten zoo hoogst merkwaardige regering van Vorst *Lodewijk Filips*.

BELGIE.

BRUSSEL den 13. Mei

De Heer *Wappers*, Directeur der Koninklijke Akademie van schoone kunsten te *Antwerpen*, is door Hare Majesteit de Koningin *Dona Maria*, benoemd tot Ridder der *Christus-orde*, als een erkentenis-blijk voor zijne groote verdiensten als historieschilder.

Men is voornemens, door den Belgischen Beeldhouwer *Eugene Simonis*, een standbeeld te laten oprigten voor den beroemden Belgischen Geneesheer der XVI. eeuw *Andreas Vesalius*, geboortig te *Brussel*, en genoemd: de Vader der Ontleedkunst.

Antwerpen, 11. Mei. Heden is alhier aangekomen de Generaal-Majoor der Genie van Hoof, Adjudant van *Z. K. H. den Prins van Oranje*, President der Commissie van grensscheiding tusschen *Belgie* en *Holland*.

De *Moniteur* bevat de Algemeene naamlijst der in 1830 bij de Belgische revolutie gesneuvelde personen, wier naam op het Monument van het Martelaarsplein te *Brussel*, zal ingeschreven worden, en waaronder geteld worden 284 gesneuvelde te *Brussel*, 35 te *Luik* en bij *St. Walburg*, 39 te *Antwerpen*, 12 te *Berchem*, en daaronder de Graaf *Frederik de Mérode*; 8 te *Leuven*, en 4 te *Doornik*.

NEDERLANDEN.

'SHERTOGENBOSCH, den 15. Mei.

'sHAGE, 11. Mei. Heden avond is *Mevrouw de Prinses Albert* van *Pruissen* uit deze residentie naar *Berlijn* teruggekeerd.

— Naar men verneemt, zijn de leden van de Eerste Kamer der Staten Generaal, tegen het midden der volgende week ter vergadering beschreven.

— Men schrijft uit 'sHage, onder dagteekening van den 12.: Het gerucht wil, dat de in het Ministerie vergrijsde van *Maanen* ernstige pogingen bij zijne Majesteit moet hebben aangewend, om de portefeuille van *Justitie* neder te leggen, en zulks hoofdzakelijk ten gevolge der met zijne staatkundige beginsels strijdige veranderingen, welke de kamer van Vertegenwoordiging in de Grondwet verlangt, en die er hoogstwaarschijnlijk zullen moeten doorgaan.

Woensdag ten 10 ure zouden de beraadslagingen over de begrootingswetten voor 1840 bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal gehouden zijn. Men ontwaarde echter, dat er vóór de Zitting allerlei gesprekken door de leden gevoerd werden; dat de Centrale Afdeeling vergaderd was; dat de Sectien bijeenkwamen, enz. Toen eindelijk ruim 11 ure de Vergadering geopend werd, en de President voorstelde de discussien aan te vangen, vraagde de heer *van Rappard* het woord, en stelde aan de Kamer voor, de beraadslagingen over de finantiële wetten uit te stellen. Van Regerings wege was dien morgen aan de Kamer de belofte gedaan, dat, ter voldoening aan het algemeen verlangen, Z. M. er in bewilligd had om het voorname vraagstuk van de ministeriële verantwoordelijkheid in de wijzigingen der Grondwet op te nemen, en dat er deswege aan de Kamer een voorstel van wet zou worden aangeboden. Men behoorde derhalve den verderen loop der zaken af te wachten vóór men tot de discussien overging.

De heer *van Dam van Isselt* ziet daartoe niet de minste noodzakelijkheid of aanleiding. Het is niet zoo zeer het punt der ministeriële verantwoordelijkheid, welke hem nopen zou de begrooting af te stemmen, maar men verlangt ook algemeen dat er geheele openbaarheid in het stuk der finantien worde gegeven, hetwelk nog geene plaats heeft.

De heeren *Luzac* en *Romme* hebben de meening van den heer *van Dam* ondersteund. Volgens hen toch bestaat er niet het minste verband tusschen het toestaan van het punt der ministeriële verantwoordelijkheid en de aanhangige finantiële wetten.

De heeren *van Alphen*, *van Sijtzama*, *Star Busman*. *Gevers* en *Verwey-Méjan* hebben zich vóór het voorstel van den heer *van Rappard* verklaard, om de discussien uit te stellen. Zij vermeenden, dat de ministeriële verantwoordelijkheid wel degelijk in verband stond met de begrootingswetten; dat er geene enkele reden bestond, om het budget met overhaasting te behandelen; dat het integendeel van belang was, af te zien welk voorstel er dienaangaande van Regerings wege zou worden gedaan, en dat bovendien de aanhangige wet op het Sijndicaat in een naauw verband met het budget staat, en men hare afhandeling moest afwachten. Zij gaven hunne vreugde te kennen, dat de Regering aan den algemeenen wensch had voldaan, en hoopten dat het voorstel, hetwelk thans mag worden te gemoet gezien, zoodanige bepalingen zal bevatten, dat het den algemeenen bijval zal kunnen wegdragen.

Zij verheugden zich te meer over deze toenadering der Regering, omdat daardoor eene eerste stap op een beteren weg gedaan wordt, en alzoo de overeenstemming tusschen de Staatsmagten zal worden bevorderd.

De Minister van Staat, *van Gennep*, in de vergadering tegenwoordig, verklaarde zich bereid de discussien heden (Woensdag) bij te wonen en was ook geenszins gemagtigd tot enig uitstel bij te dragen. Z. Exc. meende ook dat er geen verband bestond tusschen de ontwerpen nopens de finantien en de Grondwet, en dat de discussien zeer wel voortgang konden hebben. Overigens hoopt Z. Exc. dat het toegezegde voorstel een einde zal maken aan het onaangename, dat zich in den laatsten tijd heeft voorgedaan.

De Heer *de Jonge*, die eerst weifelde, verklaarde zich, na Z. Exc. gehoord te hebben, al mede voor een uitstel, omdat het voordeelige gevolg zou kunnen hebben.

De Heer *van Dam van Isselt* bestreed het uitstel. Er zijn zeide hij, beloften gegeven, maar tusschen belofte eener voor te dragen wet en hare vaststelling zelve bestaat een hemelsbreed onderscheid. Alleen wanneer de toegezegde ministeriële verantwoordelijkheid vergezeld gaat van regtstreeksche verkiezingen en al hetgene daarmede in verband staat, dan kan zij een waarborg voor de toekomst opleveren.

Tot de stemming overgegaan zijnde, is het voorstel van den Heer *van Rappard*, strekkende om de beraadslagingen over het budget

voorloopig uit te stellen, met eene meerderheid van 41 tegen 11 stemmen aangenomen. Tegen hebben gestemd de Heeren *Luyben, van Hemert, Romme, Warin, van Nagell, van Dam van Isselt, Roëll, Hoofst, Tromp, Cals en Luzac*. De Vergadering gaat daarna uiteen.

— De brandschade der fabriek van den Heer *Hanckar*, te Maastricht, wordt geschat op f 150,000 Nederl. — De eigenaar was sedert eenigen tijd wel in onderhandeling met de waarborg, doch niets van 'alles is verzekerd, doordien men het over de brandpremie van 3% (f 450) niet eens konde worden.

— Men meldt uit Zutphen, 10 Mei. Heden avond kwam alhier aan Z. Exc. de Heer Generaal *van Balveren* zich begevende naar Groningen; kort daarop verspreidde zich het gerucht, dat een eskadron dragonders van hier en een van Deventer ook derwaarts moesten aanrukken; zijnde, gelijk men zegt, aldaar botsingen ontstaan over de belastingen en wel, zoo men meent, ter zake van den turf.

STATISTIEK.

De bevolking van Rusland bedraagt 53,977,200 zielen, van beiderlei geslacht; daarbij geteld het leger, te land en ter zee, ten getale van 1,300,000, man, de bewoners van den Caucasus, zijnde 1,500,000, het Koninkrijk Polen met zijne 4,300,000 inwoners, en het Groot-Hertogdom Finland, 1,300,000 zielen sterk; alzoo beloopt alles te zamen eene bevolking van 62,500,000 mannen en vrouwen, waarvan er zich 56,250,000 in de Europeesche provincien, en 6,250,000 in de Aziatische en in Noord-America ophouden.

Correspondentie.

Eindhoven, den 9 Mei, 1840.

Het is nu bijna een jaar geleden, dat de griffier bij de arrondissements-Regtbank alhier is overleden, en zijn post is nog niet vervuld; het ontbreekt daartoe evenwel niet aan een geschikt persoon; de substituit-griffier, een bedaagd en kundig regsgeleerde, heeft er verzoek voor gedaan; maar men moet weten, dat hij tot het Roomsch-Catholijk Kerkgenootschap behoort. Volgens hier loopende geruchten stond hem een ander Sollicitant in den weg, een jong Advokaat, zoon van een Arrondissements-Inspecteur en die een poos *ad interim* de functien van Auditeur Militair te Bergen Op Zoom heeft waargenomen, doch, wat wel het meest afdoet, hij is het steeds bevoorregt Kerkgenootschap toegedaan; — deze tegenstander is echter opgeruimd en nu onlangs te Roermonde, in Limburg, bij onze verzoende broeders tot Substituut-Officier bij de Regtbank, als een presentje uit het Noorden, geplaatst.

Na deze zijne plaatsing vooronderstelde men, dat de Substituut-Griffier spoedig tot Griffier zou worden benoemd; maar daar schijnt nog iets anders te haperen, mogelijk wacht men of zich nog niet een of ander lieveling zal opdoen; immers, de benoemingen voor de regterlijke beambten zijn niet gesuspendeerd; dikwerf worden deze in de *Staats-Courant* aangekondigd, en, onder anderen, is te Nijmegen, na de eerste organisatie reeds, bijna het geheele personeel veranderd.

In onze Provincie heeft men nog veelal tot stelregel gevolgd, dat als een post komt te vaceren, die door een Protestant is bekleed geweest, die dan *weder* door eenen Protestant behoort vervangen te worden; maar ten opzichte van de Catholijken heeft men zelden zoo kiesch gedacht.

Gedienslige R. C. Standpersonen zijn er ook dikwijls niet vreemd aan, om dit principe op den voorgrond te brengen; men moet *toegevend* handelen, men mag niet *fanatiek* schijnen; anders zoude ik zelfs wel eens risqueren, maar in het onderhavig geval is deze stelregel van geene toepassing; de overledene Griffier behoorde tot het R. C. Kerkgenootschap; hij had dien post jaren bekleed en is daarin bij de laatste organisatie ook bevestigd; voor het overige schijnt men alstoen daaraan getrouw te zijn gebleven. Bij de organisatie is een lid van de regtbank, en de officier bij dezelve, beide Protestanten, ook de eenigste uit dit Arrondissement, tot leden van het Provinciaal gerechtshof benoemd, en beiden zijn dan ook door leden van dat Kerkgenootschap vervangen, zoodat de Protestanten ook hier niet zijn miskend geworden, ofschoon de bevolking van het Arrondissement, met uitzondering van een *zeer gering* getal, die *geene Ambtenaren* zijn, geheel het Roomsch-Catholijk kerkgenootschap zijn toegedaan.

Door dezen brief in uw geacht Dagblad eene plaats te verleen, zullen mogelijk ook anderen worden aangemoedigd mede over dergelijke onderwerpen uwe lezers met de onderdeelen der administratie in deze Provincie bekend te maken.

Een bestendig geabonneerde.

Roozendaal den 11. Mei, 1840.

Al spoedig na mijnen brief van den 22. April, geplaatst in den *Noord-Brabander* van den 28. dier maand, No. 51, heeft de ontkenning in de zaak van den benoemden Secretaris dezer gemeente plaats gehad.

Tegen den 8. dezer maand is de raad der Gemeente door den heere Distrikt-Commissaris buitengewoon vergaderd, teneinde de administratie der gemeente natezien; nadat dit was afgeloopen, werd door den Heer Commissaris eene ministeriële dispositie van den 23. April jl. medegedeeld, waarbij het rekest, door den raad der Gemeente aan den Koning gemaakt, dat zijne Majesteit mogte terugkomen op zijn Besluit, waarbij de heer *van Wely* tot Secretaris

benoemd wordt, als in strijd met artikel 113 van het Reglement op het Bestuur ten platte lande gedaan, wordt gewezen van de hand, als hebbende deze benoeming plaats gehad, uit kracht der 2e. paragraaf van dat artikel; verder wordt door gezegden Heer Commissaris eene aanschrijving van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur dezer Provincie vertoond, waarbij Hij geautoriseerd wordt, den benoemden Secretaris in Eed te nemen.

De raad der Gemeente heeft verklaard te moeten blijven persistenten bij dezelfs gevoelen, dat die benoeming gedaan is met *miskening* van het plaatselijk Bestuur, en in strijd met de bestaande voorschriften, en daartegen te moeten protesteren, waarvan een proces-verbaal is opgemaakt; waarna de heer *van Wely* door den heer Commissaris is binnen geroepen, beëdigd en geïnstalleerd, met in bezitstelling van het archief.

Ik heb het niet ondiensstig geoordeeld, deze zaak eenige publiciteit te geven, opdat men ook elders moge weten en kunne beoordeelen, hoe men in Noord-Brabant handelt.

Ik laat het aan de beschouwing van meer doorzigtigen over, of en in hoe verre bestaande reglementen wegens de plaatselijke besturen nog eenige kracht of werking hebben!

Bij artikel 113 van het Reglement voor het bestuur ten platten lande is stellig bepaald, dat de Secretarissen uit eene voordragt zullen worden benoemd; aan den Koning is alleen gereserveerd, in *buitengewone* gevallen, daarvan te mogen afwijken, en dit is redelijker wijze te verstaan in die gevallen, dat de voorgedragen personen ongeschikt zijn; doch dan behoort het Gemeente-Bestuur daarover gehoord te worden. De lievelings-Kandidaat had niets, dat voor hem bijzonder pleitte, noch jaren, noch ondervinding enz; hij was reeds in plaats van zijn vader tot Notaris aangesteld, terwijl de voorgedragen persoon de post van Secretaris reeds vele jaren met den meesten lof had waargenomen.

Nu blijft er voor den jongen Heer *van Wely* nog eene betrekking in het vooruitzigt, het lidmaatschap in het Heemraadschap van de Rozendaalsche en Steenbergsche Vliet, en, ofschoon hij daartoe de vereischten van gegoedheid niet bezit, is eene enkele dispensatie voldoende.

Bij artikel 102 van het Reglement op het Bestuur ten platten lande is vastgesteld, dat de beëdiging van den Secretaris in handen van den Burgemeester zal plaats hebben; — een Distrikt-Commissaris schijnt, des niet tegenstaande, daar toe ook al bevoegd te wezen.

Volgens nadere informatien is het Rekest van het Gemeente-Bestuur aan Gedeputeerde Staten gericht, door den Heere Gouverneur nog niet in de vergadering van dat Kollegie gebracht. *Leest en oordeelt!! Wij leven onder een Grondwettig Bestuur!*

Een Vriend van Koning en Vaderland.

MENSGELWERK.

Het verval der Hervormde Kerk in Nederland.

GESCHETST DOOR EEN PROTESTANT.

Treed toe en leen aandachtige ooren!

OUDE ROMANCE.

„Met huivering vat ik de pen op!“ — Maar waarom dan de pen opgevat? „Uit pligt!“ — Zoo spreekt een ongenoemde, die vele landen schijnt bezocht te hebben, die te Londen is geweest, en eenigen tijd in onze Oostersche bezittingen woonde. 's Mans stijl onderscheidt zich in geen opzigt, maar zijne *openhartigheid* verdient allezins lof en vordert de aandacht dringend af. Hij noemt het eene *treurige* waarheid, dat er een *merkbaar verval* in de Nederlandsche *Hervormde* kerk plaats grijpt, terwijl de invloed der *Katholieke Geestelijkheid* er meer en meer veld wint. Hij zegt, de oorzaken, die daar aanleiding toe gaven, en die *vetertlei* zijn, te kennen, en tevens de middelen te kunnen aanwijzen, om, in den bestaanden nood, het meer en meer dreigend gevaar af te wenden.

„Eene *hoofdoorzaak* van het verval der Hervormde kerk in Nederland is de AFSCHIEDING VAN KERK EN STAAT; vóór dien noodlottigen maatregel, bestond er nog een prikkel voor den gemeenen man, om Hervormd te blijven: want van in de hoogste tot in de laagste ambtsbedieningen toe kon niemand geplaatst worden, of hij moest HERVORMD zijn; — zoodat, als het uit geen Godsdienstijver was, dan toch was het uit eigenbelang, dat hij „gereformeerd“ bleef. — Helaas, die gouden eeuw ging voor het Protestantismus voorbij, en de Hervormde Kerk, door het voorgeslacht, met opoffering van zooveel bloed, gegrondvest, waggelde na den inval der Franschen (1795), en met de Vrijheid, de Gelijkheid en de Broederschap gingen al de *voorregten* der heerschende kerk voor altijd te niet. — Wat was daarvan het gevolg? — Vóór 1795 moest men, om *klapperman* of *zakke drager* te kunnen worden, bewijs leveren van niet Roomsche te zijn, en dit was voor den gemeenen man een *sterke drijfveer*, om zich niet van de Hervormde kerk af te scheiden, en zoodoende bleef er ook voor de nakomelingschap een groot aantal leden der Gereformeerde kerk behouden. — Wel is waar, het

Men heeft het gewigt dezer opvoeding in den laatsten opstand gevoeld; de Catholijke geestelijkheid offerde dezelfs populariteit op en bleef getrouw aan het Engelsch gouvernement.

De Sulpitianen hebben feudale regten op het eiland Montréal, eene wezenlijke woestijn, toen hetzelfde hun gegeven werd, doch is door den voortgang van den landbouw een uitgestrekt eigendom van zeer hooge waarde geworden. Hunne tiels van eigendom zijn door het hof van Québec onderzocht, en alle invloed van het Gouvernement is te vergeefs gebruikt geworden, om in dit proces tegen hen te doen beslissen. Dit hof heeft geene beslissing gegeven, bewerende te zeer in gevoelens verdeeld te zijn. Daarna werd voorgesteld om al de leenroerige regten in Canada, daaronder begrepen, die van het eiland Montréal, te veranderen. De Sulpitianen zouden derhalve eene compensatie hebben verkregen en hun titel zou *ipso facto* vastgesteld en erkend zijn. De waarde van hunnen tegenwoordigen eigendom wordt op 2,500,000 franken berekend.

De anti-katholijke partij wendt op dit oogenblik alle mogelijke pogingen aan om dit alles te verhinderen, in de hoop dat het hof van Québec eindigen zal zich tegen de Sulpitianen te verklaren, wanneer de Tories aan het gezag komen. Het is derhalve noodzakelijk, dat de Catholijken op hunne hoede zijn om eene dergelijke onregtvaardigheid voor te komen.

Wat nu nog overblijft ten aanzien van Neder-Canada (*waarover wij in dit nummer alleen spreken*), is de staat der wereldlijke geestelijkheid. De geestelijken werden vooreerst met de tienden op al de bebouwde gronden gedoterd; doch sedert de engelsche verovering zijn de nieuw ontgonnen gronden van het tiendregt bevrijd geweest. Hieromtrent zijn geene klagen gehoord. Het gouvernement had het regt om alzoo te handelen en het heeft ook daarvan gebruik gemaakt; doch tevens heeft hetzelfde besloten, dat al de tiendpligtige landerijen daarvan zouden ontheven worden, wanneer dezelve door protestanten werden aangekocht, en alzoo hebben de eigendommen der protestanten eene waarde van tien percent meer dan die van alle anderen.

Het engelsch Gouvernement verleende daardoor een privilegie ten behoeve der protestantsche établissements en eene premie van tien ten honderd op de grondeigendommen van elk Catholijk, die zijn godsdienst verzaakte of Apostaat werd. Alzoo geraakte men ongevoelig door langzamerhand de tienden af te schaffen, tot het verminderen der bestaans-middelen voor de Catholijke geestelijkheid. Indien de tienden waren afgeschaff, zouden de Catholijken, vrij zijnde, hunne herders door het meer eervol middel van vrijwillige taksen, onderhouden hebben.

Zoodanig is het behendiglijk te zamen gevlochte plan, om de Catholijken godsdienst in een land uit te roeijen, waarin Engeland zich door plegtige trakaten, aangezaan, niet met dezelfs eigene onderdanen, maar met eene vreemde en onafhankelijke natie, met Frankrijk, verbonden heeft; trakaten, welke hetzelfde zonder stemming, hetwelk het nimmer bekomen zal, kan afschaffen.

In dezen staat van zaken hebben de Catholijken het regt om te vorderen, dat deze hatelijke onderscheidingen tusschen Catholijken en Protestanten worden afgeschaff, dat de taksen gelijkelijk voor allen worden bepaald of dat alleen; daar van ontheven worden zij zonder dat is er geene wetgevende poging, die niet nut kan beproefd worden, om den Vrede in Canada te herstellen.

(In een volgend nummer zullen wij over Opper-Canada handelen.)

ADVERTENTIEN.

* * Bij den Boekhandelaar P. SCHEEFHALS, te 's Bosch, is in het licht verschenen, ROOSEN MOR, 50 meerstemmige Gezangen van Deugd, Onschuld en Vreugde, voor alle Standen. — Prijs 15 Cts., en op best papier . 30 Cts.

De H. PHILOMENA, Maagd en Martelares, ten voorbeelde voor Jonge Lieden, mede ten geschenke voor Kinderen bij hunne eerste H. Communie, in Dicht en Proza. — Prijs 15 Cts. met Portret 20 Cts.

* * J. N. COOLEN, Vendumeester te 's Bosch, zal op Vrijdag den 22. Mei 1840, des namiddags ten 2 uren, ten huize van den Heer J. MINERRETTI te 's Bosch laten verkoopen de door den Wel Edel Gestrengen Heer Jonkheer DE ROOK nagelatene MOBILAIRE GOEDEREN, bestaande in:

GOUD en ZILVER, Mahogniehouten TAFEL met 7 In'egbladen, Oost-Indische THEE-TAFEL en LIKEURKELDER; fraaije SECRETAIRE en SPEELTAFELS. Mahogniehouten LEDIKANT met behangsel, zeer solide STOELLEN met trijnen Zittingen, fraaije SPIEGELS en VERLAKTE GOEDEREN, een zeer fraaije moderne Vergulde PENDULE met Bloemvazen en Stolpen, PORCELEIN en GLASWERK, KOPER, TIN, Welgavulde BEDDEN en MATRASSSEN, KABINET, KASTEN, CANAPÉ, STOELLEN, TAFELS en meer soortgelijke Goederen; alsmede een zeer goede en fraaije (met Mahogniehouten Kast) PIANO FORTE van 6½ Oelaar, goed en sterk van toon, een zeer goed en geresseerde JAGTHOND, best ras, een goed JACHTGEWEER en JACHTGEREEDSCHAPPEN, alle welke Goederen daags te voren van des voormiddags 10 tot 12 en des namiddags van 2 tot 5 uren te zien zijn.

* * A. P. BOLSIUS, Notaris te 's Hertogenbosch, zal ten verzoeke van Jonkheer Mr. F. X. VERHEYEN aldaar, voor andere eigenaren en voor de Kerk en Pastory te Bokhoven, op Maandag den 25. Mei 1840, des voormiddags ten negen ure, ten huize van den Secretaris FRANCIS VAN EYCK, te Bokhoven, in het openbaar verpachten:

150 Bunders allerbeste HOOI- en WEILANDEN, gelegen in den polder van Bokhoven.

* * De Notaris HUBERT, te 's Hertogenbosch, zal, op Dingsdag den 19. Mei 1840, des middags ten 12 ure, in het tweede Straatje van Best, in de Orthenstraat, binnen gemelde Stad, publiek verkoopen:

Een bruin MERRIE-PAARD,
Een CHAIS,
Een KARRETJE,
Eenige PAARDENTUIGEN,
Eene partij HOOI,
Een STRAATKAR,
Twee HANDWAGENS. En
Eenige andere voorwerpen meer.

Betaaldag drie maanden na den Verkoop.

GRANENMARKT.

Te Amsterdam van Woensdag den 13den Mei.

Tarwe stil, 127 p. Pools. f 570; 130 p. Kub. f 318.
Rogge met weinig handel, 126 p. Geld. f 193; 117 a 120 p. Pruis. f 166, 175 bij gerijf: 120 p. Pruis. f 170 in Entr. bij partij.
Garst zonder handel.
Haver met veel handel iets googer verkocht; 84, 87 p. n. Fijne f 128. 135; 83 p. o. dito f 127; 76 p. o. Voer f 110; 15 p. n. dikke f 130; 81 p. o. Deens f 113.
Boekweit niets in omgegaan.
Zaden zonder handel.
Raapolie weder slauwer, vooral dadelijk, per 6lw. f 39½; Vlieg. f 39 a 38½; per Volgbriefje f 38½ a 38; Sept f 39½; Oct. f 39½; Nov. f 39½.
Lijnolie per 6lw. 30½; Vlieg. f 29½ a ¼. Hennepolie per 6lw. f 35; Vlieg. f 34.

MARKTBERIGT.

De prijzen der Granen alhier, van Donderdag, 14. Mei zijn geweest.
Rogge (per Ned. Mud). f 6-33-a 5-83
Boekweit - 6-25-a 6-16
Haver - 3-16-a 3-10
Garst. - 0-00-a 0-00
Het Ned. pond Boter - 0-84-a 0-74
De 3 — Roggenbrood 30½ Cents.

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De Belg. fondsen waren den 14den Mei de 2½ pCt. 55½; de 5 pCt. 102½; de 4 pCt 96 de 3 pCt 73½.
De Ardoins 27½.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

Bours van Amsterdam.

Heden, Woensdag 13 Mei 4½ Ure.

Werk. Schuld. 2½ pCt. 52½, 53½, Dito 5 pCt. 99½, 100½. Kansbilj. f 24 a 1¼.
Sjnd. 4½ pCt. 91½, 92½, Dito 3½ pCt 75½ Handelm. 181, 182, 180½. O. l. 5 pCt 98½. Ardoins 85 p. st. 27 ¼. Dito Coupon 19½. Metaliek 105 Mexi-kanen 29½.

SCHIEDAM, den 13 den Mei.

Jenever het Nederl. Vat, zonder Fust, f 20,50 } zonder de belasting.
Amst. Proef. het Ned. „ „ „ „ -23,25 }

Latere Berigten.

DUITSCHLAND.

Keulen, 25 April. — De titulaire Bisschop van Chersonesus, Mgr. Laurent, moet zich, ter regeling van familiezaken van hier naar Dusseldorf begeven, waar hij, volgens uitdrukkelijken last van den Heere Husgen, geene functiën hoegenaamd zal mogen uitoefenen. en alleen stille Mis mag lezen.

PARIS, 13. Mei.

TELEGRAFISCHE DEPÊCHES.

De Maritime Prefect aan den Minister van Marine.

Toulon, 11, Mei 1840, zes ure 'savonds.

De Opperbevelhebber der Marine, te Algiers, meldt mij, onder dagteekening van den 7: De armée blijft altijd bij Mouzata gelegerd. — Er zijn weinig of geene zieken. — De Prinsen bevinden zich welvarend.

De Salons van den President van den Raad waren gister avond druk bezocht door een aantal hoofdofficieren, die onder de bevelen van Napoleon gediend hebben, en die den Minister Thiers met geestdrift hunnen dank kwamen beluigen over het besluit nopens des Keizers laatste rustplaats. Men merkte daarbij op: de Maarschalken Gerard en Clausel, en de Generaals Excelmans, Suberic, Fabrier, Castellane, Anatole de Montesquiou, en de Admiraal Encriau.

Z. K. H. de Prins de Joinville zal, naar men verzekert, op zijnen togt naar St. Helene, vergezeld zijn van de Generaals Bertrand, Gourgaud, Petit en den Graaf de Las-Cases.

De Heer de Montalivet is met 36 stemmen benoemd tot lid der Academie van schoone kunsten, en zulks ter opvolging van den Heere Burggraaf de Senonnes. Er waren 40 leden bij de stemming tegenwoordig.

Uit Parijs schrijft men, dat te Amsterdam, dezer dagen een ernstig regtsgeding moet hebben plaats gehad over de kwestie, of een pleitbezorger met een zwarten das voor de balie mogt komen, hetgeen dan ook door de Regtbank moet afgewezen zijn. —

Men herinnert zich eene dergelijke zaak voor eene Fransche regtbank te hebben gehad, waar een Advocaat met een witte broek en zwarte das wilde optreden. De President had hem verzocht, gedurende zijn pleitvoordragt de broek om den hals en de das om de beenen te willen doen. — Wat is er nu echt te Amsterdam gebeurd? — *Cause célèbre!*

's Bosch bij D. A. DE ROOY boek- en Courantdrukker.